

تأثیر استرس بر توجه بینایی انتخابی با نگاه به عامل شخصیتی برون‌گرایی

نویسندها: دکتر امیر محمد شهسوارانی^{*}، دکتر حسن عشايري^۱،
سميه علی محمدی^۲ و کلثوم ستاري^۳

دانشور
دانشجو

۱. استادیار، مؤسسه علوم روانی - زیستی - اجتماعی
۲. استاد دانشگاه علوم پزشکی تهران
۳. کارشناس ارشد روان‌شناسی تربیتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ساوه
۴. کارشناس ارشد مدیریت آموزشی و برنامه‌ریزی تحصیلی

* E-mail: Amirm_shahsavarani@yahoo.com

• دریافت مقاله: ۱۳۸۹/۴/۱۳

• پذیرش مقاله: ۱۳۹۰/۷/۲۶

چکیده

در این پژوهش تعیین تأثیر استرس بر توجه انتخابی بینایی با نگاه به عامل شخصیتی برون‌گرایی (E) مورد نظر بوده است؛ برای تحقق این منظور، تعداد ۶۰ نفر دانشجوی پسر به صورت نمونه‌گیری تصادفی چند مرحله‌ای و با رعایت متغیرهای کنترل غربالگری عصب روان‌شناسختی از دانشجویان دانشگاه‌های شهر تهران انتخاب شدند (دو گروه آزمایشی و یک گروه کنترل؛ هر گروه ۲۰ نفر). آزمودنی‌های گروه‌های آزمایشی پس از انجام تکالیف استرس‌زای شناختی مورد آزمایش توجه انتخابی بینایی قرار گرفتند. توجه انتخابی بینایی آزمودنی‌های گروه کنترل بدون انجام این تکالیف سنجیده شد. شاخص‌های سنجش توجه بینایی تعداد خطاهای شمارش و خطاهای طبقه‌بندی آزمودنی‌ها بود. نتایج پژوهش نشان دادند که استرس به افزایش معنادار خطاهای شمارش و خطاهای طبقه‌بندی منجر می‌شود ($p < 0.001$) و عامل برون‌گرایی (E) نیز به کاهش معنادار اثر استرس بر خطاهای شمارش و خطاهای طبقه‌بندی ($p < 0.001$) در آزمودنی‌ها می‌انجامد. نتایج پژوهش حاصل، نشان دهنده این است که استرس به کاهش توجه انتخابی و مرکز بینایی به محركهای خنثی در افراد منجر می‌شود و عامل برون‌گرایی (E) به عنوان متغیر تعديل‌کننده، این اثر منفی را تقلیل می‌دهد.

Scientific-Research Journal
Of Shahed University
Nineteenth Year, No.6
Spring & Summer 2012

Clinical Psy & Personality

دوفصلنامه علمی - پژوهشی
دانشگاه شاهد
سال نوزدهم - دوره جدید - شماره ۶
بهار و تابستان ۱۳۹۱

کلید واژه‌ها: توجه انتخابی بینایی، استرس، شخصیت، نظریه پنج عاملی (FFM)، برون‌گرایی (E)

پژوهش‌های اخیر بر کنترل توجهی که از روش‌های پژوهشی گوناگونی (نظیر مطالعات رفتاری، حرکات چشم و تصویربرداری‌های عصبی^۱) استفاده کرده‌اند بر محدودیت‌های این نظام‌های کنترل توجه واقف شده، علت را در سازوکارهای گوناگون دخیل در پردازش‌های بینایی می‌دانند. بیشتر نظریه‌های امروزین پردازش اطلاعات بینایی بر دو مرحله اصلی تأکیدارند: مرحله سطح پایین پیش‌توجهی^۲ و مرحله سطح بالای توجهی^۳ (و ۹). پردازش پیش‌توجهی پیش از تخصیص توجه کانونی^۴ صورت می‌گیرد و ظرفیت زیادی دارد و به شکل موازی^۵ در کل میدان بینایی رخ می‌دهد؛ اما فرایند توجهی، ظرفیتی اندک دارد و فقط در یک بخش از میدان بینایی رخ می‌دهد. مطرح شده‌است که یکی از پیامدهای فرایند پیش‌توجهی، نقشه‌ای بر جسته‌نماست^۶: نقشه‌ای از محل‌ها با فعالیت در هر محل که نشانگر بر جستگی مرتبط با (بخشی از) شیء در آن محل است (۳ و ۱۰).

عواملی متعدد در این بر جستگی محركی در نقشه بر جسته‌نمای پیش‌توجهی نقش‌دارند؛ عواملی که گاه با تأثیر کلی خود بر بیشتر اجزای نقشه پیش‌توجهی به کاهش کلی تفاوت و بروز یکنواختی کل اشیاء نقشه منجر می‌شوند و گاه نیز به بر جستگی خاص و چشمگیر پاره‌ای از اجزای این نقشه منجر خواهد شد؛ در حقیقت، این عوامل مستقیم یا غیرمستقیم، نقش سرنخ دهنی به توجه انتخابی را ایقامی کنند؛ هریک از این عوامل می‌توانند با تأثیرگذاری بر یکی از دو مکانیزم پردازش صعودی و نزولی یا هر دوی آنها بر توجه بینایی فرد تأثیر بگذارند. در یک تقسیم‌بندی کلی می‌توان این عوامل را در دو دسته بیرونی و درونی مجزا کرد؛ عوامل بروزنزاد^۷ که شامل موارد بیرون از فرد می‌شوند و بر پردازش صعودی تأکیدارند و عوامل درون‌زاد^۸ که شامل عناصر درون موجود زنده بوده، بر پردازش نزولی اثر می‌گذارند (۱).

مقدمه

در زندگی روزمره، مغز ما با مجموعه گوناگونی از علامت‌ها^۹ در تمامی پنج حس اصلی بمباران می‌شود؛ برخی از این علامت‌ها به پردازشی عمیق^{۱۰} نیازمندند، در حالی که باقی آنها باید حذف شوند (۱)؛ محیط بینایی ما نیز به سهم خود، مجموعه‌ای از حواسپرتی‌ها را برای ما فراهم می‌آورد که می‌توانند حتی در اجرای ساده‌ترین تکلیف‌ها، مانند عبور از خیابان یا خواندن یک کتاب، نیز مداخله کنند. از آنجاکه توجه بینایی را می‌توان به عنوان تسهیل انتخابی پردازش بینایی در محدوده‌ای از میدان بینایی^{۱۱} تعریف کرد (۲)، برای حفظ کمیت و کیفیت عملکرد در سطح دلخواه، اطلاعات مرتبط با اهداف و قصد های^{۱۲} فرد مشاهده گر باید انتخاب شوند در حالی که اطلاعات نامرتب را باید حذف کرد. این فرایند کنترلی در مکانیزم‌های توجه بینایی، توجه انتخابی (متمنکر) بینایی^{۱۳} نامیده می‌شود (۳). جهت دهنی توجه به اشیا یا محل‌های خاص می‌تواند تأثیری بسزا در بهبود عملکردهای ادراکی داشته باشد؛ به همین دلیل در بسیاری از مطالعات مربوط به توجه، سرنخ‌هایی برای آموزش به آزمودنی‌ها در خصوص اینکه توجه خود را کجا و چگونه جهت دهنی کنند، ارائه می‌شود (۴).

این توجه انتخابی در نظام بینایی به هنگامی که اطلاعات بر مبنای اهداف، مقاصد و باورهای فرد مشاهده گر انتخاب می‌شوند، تحت کنترل نظام پردازش نزولی (از بالا به پایین)^{۱۴} هستند در حالی که وقتی انتخاب بر مبنای فراخوانی به واسطه محرك^{۱۵} باشد، پردازش صعودی (از پایین به بالا)^{۱۶} در کنترل امر انتخاب، دخیل بوده، توجه فرد به واسطه ویژگی‌های فیزیکی حس بینایی بدون درنظر گرفتن اهداف یا قصد های فرد مشاهده گر صورت می‌گیرد (۳). پرسش عمده در پژوهش‌های بینایی این است که «ما تا چه حد قادریم بر فرایند انتخاب بینایی خود کنترل داشته باشیم؟»؛ برخی نظریه‌ها بر نقش غالب پردازش‌های کنترلی نزولی (از بالا به پایین) تأکیدارند (۵ و ۶)، در حالی که دیگران بر غلبۀ نقش کنترل صعودی (۷ و ۸) یا هر دو با هم (۹) تأکیدارند.

1- signal	2- in-depth processing
3- visual field	4- intention
5- visual selective (focused) attention	
6- top-down control	7- stimulus-driven
8- bottom-up	9- neuroimaging
10- low-level preattentive stage	
11- high-level attentive stage	
12- focal attention	
13- parallel	14- salience map
15- exogenous	16- endogenous

در پژوهش‌های fMRI مشخص شده است که فعالیت بیش از حد حساس نواحی بطنی شکمی مغز که همراه با کارکرد تغییریافته نواحی خلفی مغز و شکنج کمریندی قدامی^{۱۱} مشاهده می‌شوند به بروز نتایج رفتاری و پردازشی سوگیری توجه و کاهش توجه به محرك‌ها و تکاليف خشی در شرایط استرس‌زا در افراد منجری شوند؛ بدین ترتیب، یافته‌ها از آن حکایت‌دارند که استرس می‌تواند تغییر در سطوح پردازشی را با توجه به طف وسیع تغییری‌های ایجادشده در سطوح دستگاه اعصاب مرکزی ایجاد کند^(۱۴).

دسته دوم عوامل تأثیرگذار بر پردازش‌های توجهی، عوامل درون‌زاد هستند. به عنوان سازه‌ای شاخص در عوامل درون‌زاد مؤثر بر مکانیزم‌های توجهی، می‌توان به شخصیت اشاره کرد. شخصیت را می‌توان سازماندهی پویای نظام‌های روانی فیزیولوژیکی درون فرد دانست که رفتار و افکار شاخص را تعیین می‌کند^(۱۵). با توجه به این تعریف، می‌توان در نظرداشت که شخصیت، گویای کارکرد کلی و یکپارچه مکانیزم‌های پردازشی و عالی مغز انسان است؛ در نتیجه، ویژگی‌های شخصیتی تأثیری بسرا بر اهداف، قصدها و باورهای فرد دارند و به میزان زیادی بر مکانیزم‌های کنترل پردازشی نزولی تأثیر خواهند داشت^(۱۶).

یکی از رویکردهای مهم در حوزه شخصیت‌شناسی^{۱۷}، رویکرد عاملی شخصیت است. پژوهش‌های ژنتیکی در زمینه رویکردهای عاملی به شخصیت، بر پنج بعد گسترده شخصیت متمرکز شده‌اند که بسیاری از جنبه‌های شخصیت را شامل می‌شود^(۱۸). مدل پنج عاملی (FFM)^{۱۹}، یکی از پیشروترین و اکتشافی‌ترین مدل‌های ساختاری شخصیت است؛ در واقع بسیاری از پژوهشگران بر نقش مدل پنج عاملی در سنجش شخصیت تأکید فراوان دارند^{(۲۰) و (۱۹)}.

یکی از مؤثرترین عوامل برون‌زاد تأثیرگذار بر مکانیزم‌های پردازشی مغز، از جمله توجه، «استرس»^(۲۱) است (۱). یکی از مهم‌ترین مسائل در بررسی استرس، تعریف آن است. استرس مفهومی مبهم و گسترده است که به پدیده‌ها و تعریف‌هایی گوناگون اطلاق می‌شود. به نظرمی‌رسد که بهترین رویه در تعریف استرس از آن سلیه باشد؛ وی با اخذ مفهوم استرس از فیزیک مکانیک، استرس را به این نحو تعریف کرد: «هرگونه اثر تغییری‌های محیط پیرامونی بر وجود زنده که به برهم‌زدن تعادل درونی آن موجود زنده منجر شود، استرس گویند»^(۱۱).

پژوهش‌های عصب‌روان‌شناختی مشخص ساخته‌اند استرس، به ویژه استرس شدید که به‌طور خاص، تجلی آن را در اختلال استرس پس‌آسیبی^(۲) (PTSD) می‌توان شاهد بود، به نفایص شناختی و اختلال‌های کارکرده در زندگی روزمره فرد مواجه با استرس منجر می‌شود^(۱۲) و^(۱۳)؛ چنین پژوهش‌هایی مشخص کرده‌اند که اساس این نفایص شناختی به میزان بسیاری به عدم توجه، ناتوانی در توجه و تداخل در فرایند رمزگذاری^(۲) مربوط هستند^(۱۴)؛ یکی از این منابع تداخل، سوگیری توجهی^(۱۵) نسبت به اطلاعات تهدیدکننده^(۱۶) است که فعالیت‌های جاری شناختی را با جهت‌برگردانی منابع توجه از تکلیف در حال انجام تخریب می‌کند^(۱۷).

همچنین شواهد بیشتر حاکی از سوگیری توجهی در شرایط استرس‌زا از مطالعات پتانسیل وابسته به رخداد (ERP)^(۱۸) حاصل شده است که نشان‌دهنده تسهیل شدید پاسخ‌های P₃ به تهدید یا محرك‌های حواس‌پرت کن در شرایط استرس هستند^(۱۹). پاسخ P₃ مؤلفه‌ای از پتانسیل فراخوانده است که اولین بار چپمن^(۲۰)، برگدن^(۲۱) (۶۳)، سوتون^(۲۲) و همکاران^(۲۳) (۶۴)، آن را به شکل مستقل گزارش دادند؛ این مؤلفه، موجی ثابت است که در حدود ۳۰۰ میلی‌ثانیه پس از ارائه محرك وابسته به تکلیف^(۲۴) نمایان می‌شود^(۲۵). تغییرها در دامنه نوسان‌های P₃ و نهفته‌های محرك‌های هیجانی در مقابل محرك‌های خشی بیانگر پاسخگویی افزایش یافته به محرك‌های بالقوه تهدیدکننده در شرایط استرس‌زا هستند^(۱۴).

1- stress

2- post traumatic stress disorder (PTSD)

3- encoding process 4- attentional bias

5- threatening

6- event-related potential (ERP)

7- Chapman, R. M. 8- Bragdon, H. R.

9- Sutton, S. 10- task-relevant stimuli

11- anterior cingulate gyrus

12- personality

13- five-factor model (FFM)

پژوهش‌های اخیر نشان داده‌اند که بروون‌گرایی با شادکامی در ارتباط است، زیرا افراد بروون‌گرا به توجه به محرك‌ها و اطلاعات خوشایند و مثبت تمایلی ذاتی دارند (۳۱)؛ همچنین مشخص شده‌است که تمایل به توجه به متغیرها و پردازش‌های شناختی کلی افراد در گرو خلق کلی و صفات پایه‌ای شخصیتی است و پژوهش‌ها نشان داده‌اند حالات خلقی گوناگون ناشی از صفات شخصیتی می‌توانند به پردازش‌های شناختی متفاوتی منجر شوند (۳۲)؛ برای نمونه، افراد در حالات خلقی مثبت و با ویژگی‌های بروون‌گرایانه به انتکا به پردازش‌های نزولی و اکتشافی تمایل دارند (۳۳)؛ درحالی که افراد با خلق منفی و ویژگی‌های درون‌گرایانه بیشتر بر تلاش بر جمع آوری اطلاعات جدید و استفاده از روش‌های نظامدار پردازش‌های صمودی متکی هستند زیرا خلق و ویژگی‌های شخصیتی آنها به آنها پیام‌می‌دهد که رفتار یا محیط آنها مشکل‌ساز است (۳۴). افرادی که بروون‌گرا هستند، بیشتر به موادر مثبت توجه داشته، به استفاده از مکانیزم‌های کنترل توجه اکتشافی تمایل دارند و تلاش شناختی کمی صورت می‌دهند درحالی که افرادی درون‌گرا، توجه بیشتری بر اطلاعات منفی، معطوف داشته، به درگیری در پردازش شناختی نظامدار را تمایل دارند که طی آن، فرد تلاش بیشتری کرده، اطلاعات بیرونی را جمع آوری می‌کند؛ همین امر، خود به این منجرمی‌شود که افراد بروون‌گرا به دلیل تلاش کمتر در جمع آوری اطلاعات از محیط، ظرفیت فضای توجه انتخابی خود را کمتر اشغال کنند و درنتیجه، سطح توجه بالاتری به تکالیف جاری از خود نشان دهند؛ در عین حال که سطوح پایین بروون‌گرایی به اشتغال بیشتر با محیط و دریافت اطلاعات از آن می‌انجامد که خود به انبساطگی فضای توجه انتخابی منجر شده، در این حالت، ظرفیت آزاد توجهی کمی برای تخصیص به تکالیف جاری باقی خواهد ماند (۳۵).

همچنین ویژگی‌های شخصیتی بهویژه بروون‌گرایی در تعديل تأثیر استرس‌های واردشده بر فرد نقش دارند. پژوهش‌ها نمایانگر این حقیقت هستند که افراد بروون‌گرا تمایلی ذاتی به تجربه رخدادهای مثبت دارند (۳۶ و ۳۷)؛

بعد بروون‌گرایی - درون‌گرایی^۱ در مدل پنج عاملی (FFM) به میزان و کیفیت رابطه فرد با دیگران می‌بردازد. افرادی که نمراتی بالا در بروون‌گرایی (E) می‌گیرند، افرادی بروون‌گرا شناخته‌می‌شوند که به اجتماعی‌بودن و جرئت ورزی گرایش دارند. افزون‌بر دوستدار دیگران بودن و تمایل به شرکت در مجتمع و مهمانی‌ها، این افراد در عمل قاطع، فعال و اهل گفتگو هستند. بروون‌گرایان هیجان و تحرک را دوستدارند و برآند که به موفقیت در آینده امیدوار باشند. همچنین بروون‌گرایانهای ترجیح می‌دهند که با دیگران کار کنند (۲۱).

این عامل، همانند سایر عامل‌های نظریه پنج عاملی شخصیت (FFM)، شامل شش صفت است (۲۲)؛ گرمی (صمیمیت)^۲، گروه‌گرایی (جمع‌گرایی)^۳، قاطعیت (جرئت‌مندی)^۴، فعالیت (جنب و جوش)^۵، هیجان‌خواهی^۶ و هیجان‌های مثبت^۷ (۲۳ و ۲۴).

برون‌گرایی (E) بر ابعاد گوناگونی از رفتارهای فردی تأثیر دارد. مشخص شده‌است که بروون‌گرایی (E)، تأثیری مثبت بر احساس سلامت فاعلی^۸ دارد (۲۵). درباره هیجان‌خواهی^۹، پژوهش‌ها نشان می‌دهند این ویژگی شخصیتی نیز در ارتباطی مثبت و نیرومند با بروون‌گرایی (E) است (۲۶).

برون‌گرایی (E)، فرد را برای کسب تجربه رخدادهای لذت‌بخش تر (۲۷) و خلق‌های مثبت‌تر مستعدمی کند (۲۸). افراد دارای سطوح پایین بروون‌گرایی (E) که در ترکیب با سطوح بالای روان‌رنجورگری (N) بوده‌است، سطوحی بالاتر از استرس درک شده را گزارش کرده‌اند (۲۹).

پژوهش‌های زیستی [مانند، ۳۰] نشان داده‌اند هیجان‌پذیری مثبت^{۱۰} یا بروون‌گرایی با واکنش‌پذیری به یکی از اگونیست‌های گیرنده‌های دوپامینی D₂ (DRD₂) رابطه مثبت نیرومندی دارد. پژوهش‌های نشانگر آن‌اند که افرادی سفیدپوست بهنجاری که مفتر آنها در PET چگالی و غلظت کمتری از DRD₂ (اگونیست گیرنده دوپامینی D₂) را نشان داد، استرس بیشتر، روابط اجتماعی کمتر و شکست‌های ارتباطی بیشتری را گزارش کرده‌اند (۳۰).

توجه، بخشی از مکانیزم‌های پردازش شناختی محسوب می‌شود. تمایل نظام پردازش شناختی به معطوف کردن توجه به اطلاعات مثبت یا منفی توسط ویژگی‌ها و متغیرهای شخصیتی تعديل می‌شود.

1- extraversion-introversion	2- warmth
3- gregariousness	4- assertiveness
5- activity	6- excitement-seeking
7- positive emotions	8- subjective well-being
9- sensation seeking	10- positive emotionality

جامعه آماری در این پژوهش، تمامی پسران دانشجوی ۲۱ تا ۳۶ ساله سالم دانشگاه‌های تربیت مدرس، تهران، شهید بهشتی، علم و صنعت، علم و فرهنگ، شاهد و دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران در سال تحصیلی ۱۳۸۵-۸۶ و ساکن شهر تهران بودند (جمعیت جامعه آماری در حدود ۸ هزار نفر). با توجه به پژوهش‌های انجام شده ویژگی‌های عصب-روان‌شناختی تحول و روش سیستم اعصاب افراد در دامنه سنی ۲۱ تا ۳۶ سال به طور تقریبی یکسان است (۳۹ و ۴۰)؛ بنابراین در پژوهش حاضر، دامنه سنی آزمودنی‌ها ۲۱ تا ۳۶ سال انتخاب شد (میانگین سنی آزمودنی‌های پژوهش ۲۵ سال و هشت ماه بود). گروه نمونه شامل دو گروه آزمایش و یک گروه کنترل و هریک از این دو گروه شامل ۲۰ آزمودنی بودند.

متغیرهای کنترل پژوهش حاضر، عبارت بودند از: عامل‌های شخصیتی (که به وسیله سیاهه شخصیت NEO-PI-R سنجیده شدند)، وضعیت کورونگی (عدم کورونگی که به وسیله آزمون کورونگی ایشی‌هارا سنجیده شد)، وضعیت برتری جانبی (راست‌دستی^۱ و راست‌چشمی^۲ آزمودنی‌ها که با آزمون غربالگری نوروسایکالولوژیک راست‌دستی و راست‌چشمی (توسط آزمونگر روی آزمودنی‌ها اجراشد) (۴۱))، وضعیت تأهل (مجرد) و محل سکونت (شهر تهران)، سابقه ضربه مغزی، سابقه آسیب سیستم بینایی، سابقه آگنوزی بینایی^۳، سابقه انسفالیت و بیماری‌های سیستم اعصاب مرکزی، مصرف داروهایی که بر سیستم بینایی، هشیاری و توجه تأثیردارند، سابقه اعتیاد، اعتیاد فعلی، سابقه سوءصرف مواد، سوءصرف مواد فعلی، عیوب انکساری، سابقه بیماری‌های روان‌پریشانه^۴ (اسکیزوفرنیا^۵، افسردگی سایکاتیک^۶ و ...) و سابقه اختلال‌های روانی که بر توجه تأثیرمند گذارند.

موارد فوق با ابزارها و همچنین پرسشنامه محقق‌ساخته به صورت مصاحبه بالینی و گرفتن شرح حال و سابقه پزشکی، روان‌پزشکی و روان‌شناختی درخصوص آزمودنی‌ها بررسی شدند.

1- right-handedness
3- visual agnosia
5- schizophrenia

2- right-eyedness.
4- psychotic
6- psychotic depression

در این افراد، این تمایل به عدم تمرکز بر رخدادهای منفی استرس‌زا و جایه‌جاکردن آنها با رخدادهای مثبت منجرمی شود؛ همچنین، چون برون‌گرایی به شکلی پایدار با عاطفة مثبت ارتباط دارد (۳۸)، محتمل است افراد برون‌گرایی کاهش عاطفة منفی ناهمساز با صفت شخصیتی خود، انگیزش درونی دارند (۱۷)؛ بنابراین، می‌توان بیان کرد شخصیت علاوه‌بر آنکه بخش اصلی مؤلفه‌های درون‌زاد مؤثر بر مکانیزم‌های کنترل توجه را شامل می‌شود، بر مؤلفه‌ها و عوامل برون‌زاد مؤثر بر مکانیزم‌های کنترل توجه نیز تأثیر تعديلی دارد.

با توجه به عوامل مؤثر در سطوح توجه انتخابی بینایی افراد، تأثیر استرس بر این جزء مهم پردازش‌های شناختی و نقش کلی برون‌گرایی (E) در کاهش استرس ادراک شده و افزایش تجربه‌های مثبت در افراد و نیز اینکه در پژوهش‌هایی که تاکنون صورت گرفته‌اند به شکل جداگانه، خالص و با کنترل اثر سایر عامل‌ها به بررسی تأثیر سطوح بالای این عامل در استرس ادراک شده افراد و نیز عملکرد آنها در فرایندهای پردازشی عالی مغز پرداخته‌نشده است، هدف از پژوهش حاضر، بررسی تأثیر استرس بر توجه بینایی انتخابی با نگاه به اثر تعديلی و خالص سازی شده عامل شخصیتی برون‌گرایی (E) بود؛ همچنین در این پژوهش دو فرضیه زیر مورد بررسی شدند:

- (۱) استرس بر توجه انتخابی بینایی تأثیردارد.
- (۲) عامل شخصیتی برون‌گرایی (E) در تأثیر استرس بر توجه بینایی، نقش تعديلی اعمال می‌کند.

روشن

شیوه پژوهش حاضر از نوع آزمایشی و طرح‌های پس آزمون با گروه کنترل بود. متغیر مستقل در پژوهش حاضر استرس روان‌شناختی و متغیر وابسته توجه انتخابی (تمرکز) بینایی بودند. توجه انتخابی بینایی به عنوان متغیر وابسته در این پژوهش به دو شکل اندازه‌گیری شد: تعداد خطاهای آزمودنی‌ها در مقوله‌بندی تصاویر مشاهده شده (خطای طبقه‌بندی) و تعداد خطاهای آزمودنی‌ها در شمارش تعداد محرك‌های موجود در تصاویر ارائه شده (خطای شمارش). متغیر تعديل‌کننده نیز عامل شخصیتی برون‌گرایی بود.

اشیای موجود در محرك و همچنین نام آن محرك (طبقه‌بندی) را پس از ارائه هر محرك به صورت شفاهی بيان می‌کرد. زمان ارائه هر محرك بینایی، ۱۵۰ میلی ثانیه (آستانه توجه خودآگاه) بود (۴۲). به گروه کنترل تکاليف استرس‌زاي شناختي ارائه شد ولي آنها نيز در معرض همان محرك‌های بینایي قرار گرفتند. تعداد خطاهای آزمودنی‌های دو گروه آزمایشي و گروه کنترل در شمارش تعداد اشیای هر محرك (خطای شمارش) و همچنین تعداد خطاهای آزمودنی‌ها در انتساب اشیای موجود در هر محرك بینایي به مقول‌ها (خطای طبقه‌بندی) ثبت شدند.

در راستاي رعایت جنبه اخلاقی پژوهش، از تمامی آزمودنی‌های شرکت‌کننده در پژوهش، رضایت‌نامه کتبی شرکت در آزمون دریافت شد.

پس از جمع آوري داده‌ها يافته‌ها با استفاده از نرم‌افزار آماري SPSS نسخه ۱۸ برای سنجش تأثير استرس بر توجه بینایي تجزيء و تحليل شدند. در تجزيء و تحليل استنباطي، برای بررسی تفاوت ميان نمرات خطاهای گروه‌های آزمایش و گروه کنترل از آزمون تحليل واريانس يكراهم ANOVA و آزمون تعقيبي توکي استفاده شد. ابزارهای مداخله و گرداوري داده‌ها در اين پژوهش سياهه شخصيتي NEO-PI-R دستگاه تاكسيتوسکوب (تصویرنما)، سياهه غربالگري نوروسايكالوژيک، آزمون کوررنگي ايشي هارا^۱، مجموعه‌اي از تکاليف استرس‌زا و آزمون اندريافت موضوعي (TAT)^۲ بودند.

NEO-PI-R: داده‌های مربوط به شخصیت از طریق اجرای سیاهه NEO-PI-R به دست آمده‌اند که کاستا^۳ و مک‌کری^۴، آنها را براساس نظریه پنج عاملی خودشان تهیه کرده‌اند (۲۳، ۲۴ و ۴۳)؛ در این سیاهه، پنج عامل اصلی شخصیت و شش خصوصیت در هر عامل اندازه‌گیری می‌شود و شامل ۲۴۰ گویه است که به صورت جمله‌های خبری با بیان اول شخص تهیه شده‌است.

1- tachistoscope 2- complex
3- Ishihara's color-blindness test
4- thematic apperception test (TAT)
5- Costa, P. T. 6- McCrae, R. R.

برای رسيدن به گروه نمونه در ابتدا به روش نمونه‌گيری تصادفي چند مرحله‌اي به پسران دانشجوی سالم دانشگاه‌های تربیت مدرس، تهران، علم و فرهنگ، شهید بهشتی، شاهد و آزاد واحد علوم و تحقیقات، پرسشنامه غربالگري نوروسايكالوژيک داده شد؛ در مرحله بعد، برای افراد داراي ويزگي‌های موردنظر پژوهش حاضر آزمون کوررنگي به‌وسيله آزمون کوررنگي ايشي هارا اجراشد و پس از اطمینان از عدم کوررنگي، سياهه شخصيتي NEO-PI-R روی آنها اجراشد (۸۴۷ نفر) و اجد شرایط NEO-PI-R را پُر کردند؛ دانشگاه‌های تربیت مدرس ۱۰۰ نفر، دانشگاه تهران ۱۳۰ نفر، دانشگاه شهید بهشتی ۱۴۳، دانشگاه علم و صنعت ۱۳۸ نفر، دانشگاه علم و فرهنگ ۱۰۵، دانشگاه شاهد ۱۳۰ نفر و دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات تهران ۱۰۱ نفر). آزمودنی‌ها به همه گویه‌های NEO-PI-R در يك جلسه پاسخ دادند؛ سپس نمرات سياهه شخصيتي NEO-PI-R آزمودنی‌ها محاسبه شد و ۲۰۰ نفر که نمرات هر پنج عامل شخصيت آنها در دامنه ميانگين (بين ۱/۵ ± انحراف معيار از ميانگين نمرات عامل‌های NEO-PI-R برمبناي هنجار ايراني) بود، انتخاب شدند؛ از ميان اين ۱۰۰ نفر، ۴۰ نفر به صورت تصادفي برگزيرده و در دو گروه ۲۰ نفری ORIGINAL (گروه آزمایشي) که در هر پنج عامل شخصيت نمرات آنها در دامنه ميانگين بود و کنترل جايگزين شدند. تعداد ۱۰۰ نفر که نمرات عامل E آنها بالاتر از دامنه ميانگين بوده، در عين حال در چهار عامل ديگر شخصيت، نمرات آنها در دامنه ميانگين بود، انتخاب شدند. از ميان اين ۱۰۰ نفر، ۲۰ نفر به صورت تصادفي برگزيرده و در گروه ۲۰ نفری آزمایشي E جايگزين شدند.

به آزمودنی‌های گروه‌های آزمایشي مجموعه‌اي از تکاليف استرس‌زاي شناختي ارائه شد و سپس با دستگاه تاكسيتوسکوب^۱ (تصویرنما) تعداد ۴۴ محرك بینایي پيچide^۲ ارائه شد. هر محرك بینایي پيچide شامل تصویری رنگي از موجودات زنده و بي جان بود. تعداد اشكال بين سه تا هفت عدد بوده، در هر محرك بینایي فقط يك گونه شيء وجودداشت. آزمودنی باید تعداد

ضمن انجام یک تحقیق طولی درباره شخصیت و تحول شناختی در آمریکا نیز به کار رفته است (۴۸). برای بررسی اعتبار و روایی این مجموعه تکالیف فشارزای روانی، به هنگام انجام این تکالیف به طور متوسط در هر ۳ ثانیه یکبار میزان هدایت پوستی و فشار خون دیاستولیک آزمودنی‌ها اندازه‌گیری شد. طبق محاسبات ماتریس مانوا با $p < 0.001$ این مجموعه تکالیف تفاوت معناداری را در اندازه‌های سطح هدایت پوستی و فشار خون نسبت به خط پایه ایجاد کردند. در هیچ‌یک از آزمودنی‌ها تفاوتی معنادار در تسایج از نظر جنس مشاهده نشد. ضریب آلفای کرونباخ برای فشار خون دیاستولیک 0.989 و برای سطح هدایت پوستی 0.997 است (۴۵).

روش اجرای تکالیف استرس‌زا: در بدرو ورود آزمودنی‌ها به آزمایشگاه، از آنها خواسته شد که به مدت ۱۰ دقیقه، راحت و ساكت بشیستند (دوره سازگاری) (۴۵) و سپس مجموعه تکالیف استرس‌زا به آزمودنی‌های گروه آزمایش ارائه شد؛ این مجموعه تکالیف عبارت‌اند از:

♦ محاسبه ذهنی: در این تکلیف، آزمودنی باید در بازه زمانی ۱ دقیقه از عدد 60^9 به صورت متواالی 13 تا 13 تا کم کند. این تکلیف به عنوان آزمون توانایی ذهنی برای آزمودنی توصیف شده، بر سرعت و دقیقت در اجرای آن تأکید شد. از آزمودنی خواسته شد که نهایت تلاش خود را به کار گیرد. بدون توجه به عملکرد آزمودنی، پس از 30 ثانیه از وی خواسته شد که سریع تر عمل کند.

♦ تداعی جملات^۱: در این فرایند، سه دسته پنج تایی جمله با محتوای تهدیدکننده (پرخاشگرانه، وابستگی و رقابت) به آزمودنی نشان داده شد؛ هر جمله روی یک کارت نوشته شد. به آزمودنی گفته شد: «من، الان به شما چند کارت نشان می‌دهم و روی هر کارت جمله‌ای چاپ شده است. لطف کنید هر جمله را با صدای بلند و واضح بخوانید، سپس اولین چیزی را که بعد از خواندن جمله به ذهن شما می‌رسد بیان کنید (۴۵، ۴۶ و ۴۷). بعد

آزمودنی نظر خود را درباره هریک از گویه‌ها به صورت مقیاس لیکرت پنج‌بخشی (کاملاً مخالف، مخالف، نظری ندارم / نمی‌دانم، موافق، کاملاً موافق) در پاسخ‌نامه ثبت می‌کند. گروسوی فرشی (۲۴) در زمینه اعتبار نسخه فارسی این سیاهه، ضرایب آلفای کرونباخ 0.56 تا 0.87 را برای عامل‌های اصلی این سیاهه گزارش کرده است. حق‌شناس (۲۳) ضرایب آلفای کرونباخ 0.75 تا 0.89 را برای عامل‌های اصلی نسخه فارسی این سیاهه گزارش کرده است. گروسوی فرشی (۲۴) روایی سازه نسخه فارسی این سیاهه را با تحلیل عاملی محاسبه کرده و شش عامل اساسی را شناسایی کرده است که در مجموع $59/3$ درصد از تغییرها را تبیین می‌کنند.

دستگاه تاکیستوسکوپ (تصویرنما): این دستگاه در شرایط یکسان، محرك‌های دیداری را در مدت زمان 0.001 ثانیه تا 1 ثانیه و بالاتر به آزمودنی ارائه می‌دهد و امکان پردازش اطلاعات با دو چشم و یک چشم و ثبت پاسخ‌ها را فراهم می‌آورد. شدت نور، فاصله محرك و زمان قابل کنترل هستند؛ از این دستگاه برای ارائه محرك‌های دیداری استفاده می‌شود.

آزمون کوررنگی ایشی‌هارا: به منظور غربالگری آزمودنی‌ها برای نداشتن کوررنگی آزمون کوررنگی ایشی‌هارا به کار گرفته شد؛ این آزمون به صورت کتابچه‌ای، شامل 38 الگوی رنگی است و براساس دستور العمل با اجرای آن، روی آزمودنی‌ها می‌توان تشخیص داد که آیا مشکل کوررنگی دارند و در صورت داشتن چنین مشکلی نوع کوررنگی نیز به دقت تشخیص داده خواهد شد.

مجموعه تکالیف استرس‌زای شناختی: به منظور القای استرس روان‌شناختی آزمایشی و برای اینکه القای استرس روان‌شناختی تأثیرهای مخرب جانبی نداشته باشد، ترجیح داده شد از مجموعه‌ای از تکالیف شناختی استفاده شود که پیش‌تر، استرس‌زا بودن آنها از لحاظ روانی به صورت جداگانه (۴۴) و همچنین به صورت مجموعه‌ای در پژوهش‌های دیگر به اثبات رسیده است (۴۵، ۴۶ و ۴۷)؛ این شیوه القای استرس در

آزمایش ORIGINAL بیشترین میانگین و گروه آزمایشی E بیشترین انحراف استاندارد را در میان سه گروه دارند؛ در خطای طبقه‌بندی نیز، گروه آزمایش ORIGINAL بیشترین میانگین و انحراف استاندارد را دارد. همچنین در نمودار ۱، نیمرخ‌های متوسط شخصیت سه گروه پژوهش نشان‌داده شده‌است. نیمرخ شخصیتی متوسط گروه آزمایش E به شکل $E=150$, $N=124$, $A=121$, $O=123$ و $C=140$ است. گروه آزمایش Original به صورت $E=121$, $N=117$, $A=119$, $O=116$ و $C=130$ و نیمرخ شخصیتی متوسط گروه کنترل به شکل $E=118$, $N=115$, $A=116$, $O=112$, $C=127$ هستند. همان‌گونه که در نمودار ۳ مشاهده شده

از نمایش هر دسته از جملات به آزمودنی ۲ دقیقه استراحت داده شد.

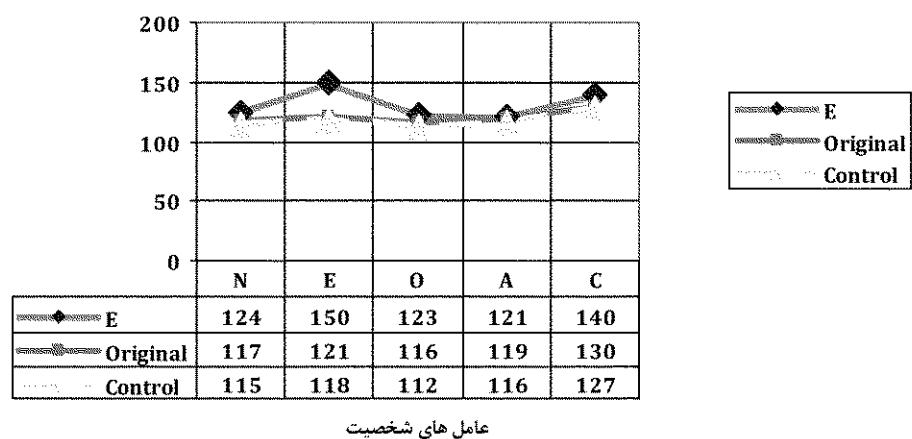
آزمون اندریافت موضوع (TAT): کارت‌های شماره BM ۸, GF ۸, GF ۱۰ و ۲ به صورت جداگانه نشان‌داده شدند. آزمودنی‌ها می‌باشند برای هر کارت، طبق دستور العمل آزمون داستانی می‌ساختند (۴۵۰۶).

نتایج

توصیف نتایج به دست آمده از آزمودنی‌های سه گروه پژوهش در دو متغیر وابسته خطای شمارش و خطای طبقه‌بندی در جدول ۱ ارائه شده است. همان‌طور که در جدول ۱ مشخص است در خطای شمارش، گروه

جدول ۱. نتایج توصیفی مربوط به متغیرها

خطای شمارش					خطای طبقه‌بندی				
عداد	میانگین	انحراف استاندارد	خطای استاندارد	حداقل	حداکثر	E	ORIGINAL	کنترل	مجموع
۲۰	۷/۳۰	۳/۸۴۰	۰/۸۵۹	۲	۱۵				
۲۰	۱۱/۷۵	۳/۶۸۳	۰/۸۲۴	۷	۱۸				
۲۰	۷/۷۰	۳/۲۱۰	۰/۷۱۸	۲	۱۳				
۶۰	۸/۶۰	۴/۱۸۷	۰/۵۶۱	۲	۱۸				مجموع
۲۰	۷/۸۰	۳/۴۲۷	۰/۷۶۶	۲	۱۴				
۲۰	۱۳/۶۰	۴/۴۴۱	۰/۹۹۳	۶	۲۱				
۲۰	۷/۴۰	۳/۸۱۷	۰/۸۵۳	۲	۱۵				
۶۰	۹/۶۰	۴/۷۹۵	۰/۶۱۹	۲	۲۱				مجموع

نمودار ۱. نیمرخ‌های متوسط شخصیت گروه‌ها

توجه به معنادارشدن آزمون F و برای تشخیص ترتیب و تفاوت میان گروه‌ها از آزمون تعقیبی توکی HSD استفاده شد؛ جدول ۳ نشان‌دهنده نتایج این آزمون است.

همان‌طور که نتایج آزمون توکی نشان‌مند گروه آزمایش Original در خطای شمارش در سطح اطمینان ۰/۰۰۱ به گونه‌ای معنادار، نمرات به مراتب بیشتر نسبت به گروه آزمایش E به دست آورده است؛ گروه آزمایش Original در سطح معناداری ۰/۰۰۰۱ نیز نمرات بیشتری نسبت به گروه کنترل در این خطای به دست آورده است. میان گروه آزمایش E و گروه کنترل در این خطای تفاوت معنادار آماری مشاهده شد.

می‌شود سه گروه در همه عامل‌ها جز در عامل E که گروه آزمایش E در آن افزایشی دارد، نمرات به طور تقریبی برابر با هم دارند.

برای بررسی تفاوت میان گروه‌ها در خطای شمارش و اندازه‌گیری و مقایسه و تحلیل نمرات گروه‌ها با هم از آزمون آماری تحلیل واریانس یکراهه ANOVA استفاده شد؛ نتایج مربوط به این آزمون در جدول ۲ نشان‌داده شده است. با توجه به جدول ۲، مشخص می‌شود که در سطح اطمینان ۰/۰۰۰۱ آزمون F از نظر آماری معنادار است، به این معنا که در این سطح، میان میانگین گروه‌ها هم در خطای شمارش و هم در خطای طبقه‌بندی تفاوت معنادار وجود دارد.

جدول ۲. نتایج مربوط به تحلیل واریانس

سطح معناداری	F	میانگین مجدد	df	مجموع مجدد		
۰/۰۰۰۱		۱۵۰/۳۵۰	۲	۳۰۰/۷۰۰	میان گروه‌ها	خطای شمارش
	۱۱/۶۸۰	۱۲/۸۷۲	۵۷	۷۳۳/۷۰۰	درون گروه‌ها	
			۵۹	۱۰۳۴/۴۰۰	مجموع	
۰/۰۰۰۱		۲۴۰/۸۰۰	۲	۴۸۱/۶۰۰	میان گروه‌ها	خطای طبقه‌بندی
	۱۵/۶۹۰	۱۵/۳۴۷	۵۷	۸۷۴/۸۰۰	درون گروه‌ها	
			۵۹	۱۳۵۶/۴۰۰	مجموع	

جدول ۳. نتایج مربوط به آزمون تعقیبی توکی

متغیر وابسته	گروه (I)	گروه (J)	میانگین تفاوت (J-I)	خطای استاندارد	سطح معناداری
خطای شمارش	ORIGINAL	E	-۴/۴۵۰	۱/۱۳۵	۰/۰۰۱
		CONTROL	۰/۵۵۰	۱/۱۳۵	۰/۸۷۹
		E	۴/۴۵۰	۱/۱۳۵	۰/۰۰۱
	CONTROL	ORIGINAL	۵/۰۰۰	۱/۱۳۵	۰/۰۰۰۱
		E	-۰/۰۰۰	۱/۱۳۵	۰/۸۷۹
		ORIGINAL	-۰/۰۰۰	۱/۱۳۵	۰/۰۰۰۱
	ORIGINAL	E	-۰/۸۰۰	۱/۲۲۳۹	۰/۰۰۰۱
		CONTROL	۰/۴۰۰	۱/۲۲۳۹	۰/۹۴۴
		E	۰/۸۰۰	۱/۲۲۳۹	۰/۰۰۰۱
خطای طبقه‌بندی	ORIGINAL	CONTROL	۷/۲۰۰	۱/۲۲۳۹	۰/۰۰۰۱
		E	-۴/۰۰	۱/۲۲۳۹	۰/۹۴۴
	CONTROL	ORIGINAL	-۷/۲۰۰	۱/۲۲۳۹	۰/۰۰۰۱
		E	-۷/۲۰۰	۱/۲۲۳۹	۰/۰۰۰۱

شاخص‌های جذب حسی^۱ (توجه بیرونی)^۲ همبستگی منفی دارد (۵۳ و ۵۴).

همچنین برخی در پژوهش خود دریافتند که استرس شدیدی که افراد به هنگام تجاوز جنسی متتحمل می‌شوند به حدی به کاهش توجه در قربانیان منجرمی شود که در آنان به پاسخ‌های گسترشی^۳ می‌انجامد. در این پژوهش استرس و حالت‌های گسترشی پی‌آیند آن در گروه نمونه به عنوان نیرومندترین عامل پیش‌بینی کننده مشکلات توجه شناخته شدند؛ به نظر می‌رسد چنین موردنی، سبب این باشد که نشانه‌های مرضی^۴ گسترشی با «اتصال»^۵ کمتر در جسم پنهانی رابطه دارند و این امر، ممکن است به بروز مشکلاتی در فرایندهای توجه و پردازش اطلاعات منجر شود (۵۵ و ۵۶).

همچنین در پژوهشی که به تازگی صورت گرفته (۵۸) مشخص شده است که هنگام کنترل متغیرهای گوناگون شخصیتی و عصب‌روان‌شناختی، استرس به کاهش سطح توجه انتخابی و متمرکز بینایی در افراد به هنگام اجرای یک تکالیف غیرمرتبط با منبع و عامل استرس زا منجرمی شود. همان‌گونه که در مقدمه نیز به تفصیل بیان شد، استرس با معطوف کردن ظرفیت فضای توجهی به محرك‌های استرس زا یا تهدیدکننده به انباستگی انباره‌های توجه انتخابی منجر شده، فضای خالی کمی برای توجه به تکالیف خشی و جاری برای فرد باقی می‌گذارد و درنتیجه به کاهش سطح توجه انتخابی فرد در اجرای چنین تکالیفی خواهد انجامید (۱۴).

فرضیه دوم پژوهش که براساس آن «عامل شخصیتی بروونگرایی (E) در تأثیر استرس بر توجه انتخابی بینایی نقش تعدیلی دارد» نیز تأیید شده، مشخص شد بروونگرایی (E) تأثیر منفی استرس بر توجه انتخابی بینایی را به شکلی معنادار کاهش می‌دهد؛ درباره این فرضیه نیز نتایج، همسو با نتایج حاصل از پژوهش‌های پیشین است.

در خطای طبقه‌بندی، گروه آزمایش Original در سطح معناداری آماری ۱/۰۰۰۱ نسبت به گروه کنترل و گروه آزمایش E نمرات بیشتری را کسب کرده است؛ در این خطای نیز میان نمرات گروه آزمایش E و گروه کنترل تفاوت معنادار آماری مشاهده نشد.

بحث و نتیجه‌گیری

همان‌گونه که در مقدمه اشاره شد، توجه انتخابی بینایی، فرایندهای برای تسهیل بازنمایی جنبه‌های توجه شده دروندادهای حسی بینایی به قیمت حذف اطلاعات توجه شده است؛ این امر به ما بینایی سریع تر و دقیق‌تری را می‌بخشد که وضوح فضایی بالاتری دارد و به تغییرهای ظریف، حساس‌تر است (۴۹)؛ هدف از پژوهش حاضر، بررسی تأثیرهای ناشی از استرس و ویژگی‌های شخصیتی بر این مکانیزم حساس‌پردازش شناختی بود.

نتایج حاصل از پژوهش نشان‌دادند که فرضیه اول پژوهش، «استرس بر توجه انتخابی بینایی تأثیردارد»، مورد تأیید قرار گرفت. در زمینه تأثیر استرس بر توجه انتخابی (متمرکز) بینایی نتایج پژوهش حاضر، هنگام و هم‌راستای نتایج پژوهش‌های گذشته است و نشان می‌دهد که استرس به کاهش توجه انتخابی بینایی به محرك‌های نامرتب با موضوع استرس زا منجر می‌شود (۵۰).

در پژوهش‌هایی که به بررسی سازوکار توجه بینایی در آغاز زندگی و بر نوزادان انجام شده است، پژوهشگران دریافتند نوزادانی در آزمایشگاه کمتر دیسترس^۶ داشتند، در آزمون توجه بینایی نتایج به مراتب بهتری، نسبت به سایر نوزادان بدست آوردند (۵۱ و ۵۲).

پژوهشگران خاطرنشان‌کرده‌اند که پاسخ دفاع قلبی^۷ که افزایش ضربان قلب در پاسخ به مواجهه با محرك‌های استرس زا، شدید و متزجر کننده است، به کاهش فراخنای پردازش در توجه و ادراک به عنوان شکلی از محافظت در برابر محرك تهدیدکننده منجر می‌شود. به نظر می‌رسد دفاع قلبی با شاخص‌های طرد حسی^۸ (توجه درونی)^۹ همبستگی مثبت و با

1- distress

2- cardiac defense response

3- sensory rejection

4- internal attention

5- sensory intake

6- external attention

7- dissociative responses

8- symptoms

9- connectivity

(E) می‌توانند آثار منفی رخدادهای استرس‌زا را بر عاطفة منفی کم کرده، بنابراین عاطفة ناهمسان با خلق خود را کاهش دهند که این امر به توجه کمتر به رخدادهای استرس‌زا، تهدیدکننده یا پیشگویی کننده استرس منجرمی‌شود و درنتیجه به دلیل درگیری کمتر فراخنای توجه با محركهای منفی، فضای پردازشی بیشتری برای توجه به محركها و تکاليف غیرمرتبط با استرس وجود خواهد داشت که کارکرد آن تعديل اثر منفی استرس بر توجه بینایی در آزمودنی‌های حاضر در پژوهش بوده است.

از دیدگاه عصب‌روان‌شناختی نیز نتایج حاصل از بررسی‌های تصویربرداری مغزی و محاسبات مربوط به سطح دوپامینی مغز نشانگر آن‌اند که فعالیت‌های مغزی و نظام دوپامینی در افراد برون‌گرا به واکنش به نظام پاداش معطوف است؛ به این معنا که مغز این افراد به محركهای پاداش دهنده و نه تبیهی و هشدار دهنده حساسیت دارد (۶۱). مطرح شده است که الگوی هسته‌ای در برون‌گرایی (E)، حساسیت به پاداش^۲ است و سایر صفات برون‌گرایی (E)، مانند ارتباطات اجتماعی و احساس سلامت فاعلی محصول فرعی این حساسیت هستند (۶۲)؛ درنتیجه به نظرمی‌رسد از دیدگاه عصب‌شناختی نیز افراد برون‌گرا حساسیت خاصی نسبت به محركهای استرس‌زا و منفی نداشته، توجه آنها به چنین محركهایی به هنگام اجرای تکاليف خود معطوف نمی‌شود؛ بنابراین حتی در این سطح نیز به نظرمی‌رسد نظام توجه انتخابی بینایی افراد برون‌گرا در مواجهه با تکاليف استرس‌زا، به دلیل نداشتن پاداش، به محتواهای منفی و دارای استرس معطوف نشود و عملکرد توجهی آنها در تکاليف خنثی تغییر نکند.

نتایج پژوهش حاضر درکل، نشانگر تأثیر منفی استرس بر توجه انتخابی بینایی و نیز کاهش این تأثیر منفی در صورت بالا بودن نمرات عامل شخصیتی برون‌گرایی (E) در افراد است. می‌توان این نتایج را در حوزه‌های پایه‌ای و کابردی و نیز پژوهش‌های آتشی به کاربرد. در بخش مطالعات پایه‌ای، به هنگام انجام پژوهش‌هایی که به بررسی مکانیزم‌های کارکردهای

عامل شخصیتی برون‌گرایی (E) بنا به تعریف میزان فرد به گرایش‌های تعاملی و اجتماعی و تجربه رخدادهای مثبت است و افراد دارای نمرات بالا در این عامل، کمتر استرس‌های واردشده را ادراک و گزارش می‌کنند (۱۷، ۳۶ و ۳۷).

در مبحث توجه انتخابی بینایی، برون‌گرایان و درون‌گرایان با هم به طور کلی تفاوت دارند، به گونه‌ای که این دو انتهای طیف در مبحث دقیق و سرعت با هم به طور کلی متفاوت‌اند؛ اما باید در نظر داشت که این تفاوت در فرایندهای حسی است و تفاوت در فرایندهای شناختی هنوز به طور کامل مشخص نشده‌اند (۵۹).

توجه به موارد تهدیدکننده، استرس‌زا و به طور کلی اطلاعات منفی خصوصیت مرتبط با عواطف منفی، روان‌رنجور‌گرایی بالا و بدینی^۱ است؛ در حالی که توجه به موارد مثبت، غیراسترس‌زا و درمجموع، اطلاعات مثبت و پژگی مرتبط با عواطف مثبت، برون‌گرایی خوش‌بینی است. به نظرمی‌رسد عدم توجه و در نظر نگرفتن موارد منفی و توجه به اطلاعات مثبت به گونه‌ای معنادار تحت تأثیر تعديل کنندگی عامل شخصیتی برون‌گرایی (E) قرار دارد (۳۱).

پژوهش‌ها نشان می‌دهند سطوح بالای روان‌رنجور‌گرایی به همراه سطوح پایین برون‌گرایی به واکنشی شدن فرد به استرس و حساسیت بالای وی به رخدادهای منفی و نیز ادراک بیشتر استرس‌های درونی و بیرونی منجر می‌شوند؛ در حالی که سطوح بالای برون‌گرایی به همراه سطوح متوسط و پایین روان‌رنجور‌گرایی به گرایش فرد به ادراک محركهای مثبت، کاهش آثار رخدادهای منفی و تمرکز زدایی از رخدادهای منفی به سمت رخدادهای مثبت متهی خواهند شد (۱۷، ۳۶ و ۳۷).

از آنجاکه برون‌گرایی (E) به شکلی پایدار با عاطفة مثبت در ارتباط است (۳۸ و ۶۰) می‌توان بیان کرد که افراد برون‌گرا انگیزش بیشتری برای کاهش دادن عاطفة منفی استرس ناهمسان با رگه شخصیتی خود دارند (۱۷). علاقه‌مندی به رخدادهای مثبت، به ویژه در مواجهه با رخدادهای استرس‌زا منفی ممکن است روشنی باشد که با آن آزمودنی‌های دارای نمرات بالا در برون‌گرایی

9. Wolfe, J. M. (2004). What can 1,000,000 trials tell us about visual search? *Psychological Science*, 9(1), 33-39.
10. Treisman, A. M., & Gelade, G. (1980). A feature-integration theory of attention. *Cognitive Psychology*, 12, 97-136.
11. خان‌احمدی، محمد، مریم مالمیر و امیر محمد شهسوارانی (۱۳۸۷): **مدیریت خشم در خانواده**؛ تهران: نشر دانش‌آموز.
12. Hoge, C. W., Auchterlonie, J. L., Milliken, C. S. (2006). Mental health problems, use of mental health services, and attrition from military service after returning from deployment to Iraq or Afghanistan. *Journal of the American Medical Association*, 295, 1023-1032.
13. Vasterling, J.J., Proctor, S.P., Amoroso, P., Kane, R., Heeren, T., White, R.F. (2006). Neuropsychological outcomes of army personnel following deployment to the Iraq war. *Journal of the American Medical Association*, 296, 519-529.
14. Hayes, J. P., LaBar, K. S., Petty, C. M., McCarthy, G., & Morey, R. A. (2009). Alterations in the neural circuitry for emotion and attention associated with posttraumatic stress symptomatology. *Psychiatry Research: Neuroimaging*, 172, 7-15.
15. Stanford, M. S., Vasterling, J. J., Mathias, C. W., Constans, J. I., & Houston, R. J., (2004). Impact of threat relevance on P3 event-related potentials in combat-related post-traumatic stress disorder. *Psychiatry Research*, 102, 125-137.
16. Allport, G. A. (1961). Pattern and growth in personality. New York, NY, USA: Holt.
17. Longua, J., DeHart, T., Tennen, H., & Armeli, S. (2010). Personality moderates the interaction between positive and negative daily events predicting negative affect and stress. *Journal of Research in Personality*, 43, 547-555.
18. Goldberg, L. R. (1990). An Alternative Description of Personality: The Big Five-Factor Structure. *Journal of personality & Social Psychology*, 59: 1216-1229.
19. Zhang, L. F. (2003). Does the Big Five Predict Learning Approaches? *Personality & Individual Differences*, 34, 1431-1446.
20. Ciarrochi, J., & Heaven, P. C. L. (2009). A longitudinal study into the link between adolescent personality and peer-rated likeability and adjustment: Evidence of gender differences. *Journal of Research in Personality*, 43, 978-986.
21. Costa, P. T., & McCrae, R. R. (1992). The NEO-PI-R: Professional Manual. Odessa, FL: Psychological Assessment Resources.
22. Bagby, R. M. (1999). Replicating the Five-Factor Model of Personality in a Psychiatric Sample. *Personality & Individual Differences*, 27, 1135-1139.

اجرایی بهویژه توجه پرداخته‌می‌شود، از این پس بهتر است به غربالگری آزمودنی‌ها بر مبنای جداسازی و تخلیص ویژگی‌های شخصیتی پرداخته‌شود. در بخش‌های کاربردی بهویژه گروه‌درمانگری‌های شناختی- رفتاری، برای افزایش کارکردهای گروه‌های درمانی و نیز رسیدن به نتایج بهتر و در بازه‌های زمانی کمتر، بهتر است مراجعت شرکت‌کننده در گروه‌های درمانی پیش از ورود و هنگام گریبیش روان‌شناختی، علاوه‌بر غربالگری بر مبنای اختلال‌ها و مسائل روان‌شناختی از نظر شخصیتی بهویژه سطوح عامل شخصیتی بروون‌گراوی (E) نیز مورد غربالگری قرار گیرند تا میزان تأثیرپذیری آنها از استرس‌های ناشی از فرایندهای درمانی در محدوده‌ای مشابه باشد و بتوان اثر تعدیلی این متغیر را کنترل کرد و ضریب اثر فرایند درمانی را بدین طریق به سطوح بهینه بالاتری ارتقا بخشد.

منابع

1. Macaluso, E. (2010). Orienting the spatial attention and the interplay between the senses. *Cortex (Article in press)*, doi: 10.1016/j.cortex.2009.05.010.
2. Lovejoy, L. P., Fowler, G. A., & Krauzlis, R. J. (2010). Spatial allocation of attention during smooth pursuit eye movements. *Vision Research*, 50, 1275-1285.
3. Van der Stigchel, S., Belopolsky, A. V., Peters, J. C., Wijnen, J. G. Meeter, M., & Theeuwes, J. (2010). The limits of top-down control of visual attention. *Acta Psychologica (Article in press)*, doi: 10.1016/j.actpsy.2009.07.001.
4. Ghose, G. M., & Bearl, D. W. (2010). Attention directed by expectations enhances receptive fields in cortical area MT. *Vision Research (Article in Press)*, doi: 10.1016/j.visres.2009.10.003.
5. Bacon, W. F., & Eggerth, H. E. (2008). Overriding stimulus-driven attentional capture. *Perception and Psychophysics*, 75, 485-496.
6. Folk, C. L., Remington, R. W., & Johnston, J. C. (2004). Involuntary covert orienting is contingent on attentional control settings. *Journal of Experimental Psychology: Human Perception and Performance*, 28(4), 1030-1044.
7. Itti, L. (2006). Quantitative modeling of perceptual saliency at human eye position. *Visual Cognition*, 14, 959-984.
8. Theeuwes, J. (2004). Top-down search strategies cannot override attentional capture. *Psychonomic Bulletin and Review*, 11(1), 65-70.

۲۳. حق‌شناس، حسن (۱۳۸۵): طرح پنج عاملی ویژگی‌های شخصیت: راهنمای تفسیر و هنگاریابی از مون‌های NEO-FFI و NEO-PI-R. شیراز: انتشارات دانشگاه علوم پژوهشی شیراز.
۲۴. گروسی فرشی، میرتقی (۱۳۸۰): رویکردهای نوین در ارزیابی شخصیت (کاربرد تحلیل عاملی در مطالعات شخصیت). تبریز: نشر دانیال / نشر دانش پژوه.
25. Wismeijer, A., & van Assen, M. (2010). Do neuroticism and extraversion explain the negative association between self-concealment and subjective well-being? *Journal of Personality and Individual Differences*, 45, 345-349.
26. Aluja, A., García, Ó., & García, L. (2007). Relationships among extraversion, openness to experiences and sensation seeking. *Personality and Individual Differences*, 40, 671-680.
27. Magnus, K., Diener, E., Fujita, F., & Pavot, W. (2008). Extraversion and neuroticism as predictors of objective life events: a longitudinal analysis. *Journal of Personality and Social Psychology*, 95, 1046-1053.
28. Lischetzke, T., & Eid, M. (2006). Why extraverts are happier than introverts: the role of mood regulation. *Journal of Personality*, 74, 1127-1162.
29. Tyssen, R., Dolatowski, F., Thorkildsen, R. F., Røik, J. O., Ekeberg, Ø., Hem, E., et al. (2010). Personality traits and types predict medical school stress: a six-year longitudinal and nationwide study. *Medical Education*, 53, 315-327.
30. Ozkaragoz, T., & Noble, E. P. (2004). Extraversion: Interaction between D₂ dopamine receptor polymorphism and parental alcoholism. *Alcohol*, 32, 139-146.
31. Noguchi, K., Gohm, C. L., & Dalsky, D. J. (2006). Cognitive tendencies of focusing on positive and negative information. *Journal of Research in Personality*, 40, 891-910.
32. Ciarrochi, J., & Heaven, P. C. L. (2008). Learned social hopelessness: The role of explanatory style in predicting social support during adolescence. *The Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 49, 1279-1286.
33. Heaven, P. C., Ciarrochi, J., & Vialle, W. (2007). Conscientiousness and Eysenckian psychoticism as predictors of school grades: A one-year longitudinal study. *Personality and Individual Differences*, 42(3), 535-546.
34. Erber, R., & Erber, M. W. (2001). Mood and processing: A view from a self-regulation perspective. In L. L. Martin & G. L. Clore (Eds.), *Theories of mood and cognition* (pp. 63-84). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum.
۴۳. پورشریفی، حمید (۱۳۸۲): *روان‌شناسی بالینی*: تهران: انتشارات سنجش.
44. Cramer, P. (1991). Anger and the Use of Defense Mechanisms in College Students. *Journal of Personality*, 59, (1), 39-55.
45. Cramer, P. (2003). Defense Mechanisms & Physiological Reactivity to Stress. *Journal of Personality*, 71(2), 128-141.
46. Shedler, J., Mayman, M., & Manis, M. (1993). The Illusion of Mental Health. *American Psychologist*, 48, 11: 1117-1131.
47. Mandler, G., Mandler, J. M., Kremen, I., & Sholiton, R. D. (1961). The Response to Threat: Relations among Verbal & Physiological Indices. *Psychological Monographs: General & Applied*, 75(9), 154-168.
48. Block, J., & Block, J. H. (1980). The role of ego-control and ego-resiliency in the organization of behavior. In W. A. Collins (Ed.), *Development of cognition, affect and social relations: Minnesota Symposia on child psychology* (pp. 30-101). Hillsdale, NJ, USA: Erlbaum.

57. De Bellis, M. D., Baum, A. S., Birmaher, B., Keshavan, M., Eccard, C., Boring, A., et al (1999). Developmental traumatology part I: Biological stress systems. *Biological Psychiatry*, 45(10), 1259-1270.
۵۸. شهسوارانی، الف. م، ک. رسولزاده طباطبائی و همکاران (۱۳۹۰): تاثیر استرس بر توجه انتخابی و متمرکز بینایی با درنظرگرفتن اثر آن در آموزش و یادگیری، اندیشه‌های نوین تربیتی (در دست چاپ).
59. Szymura, B., & Nęcka, E. (1998). Visual selective attention and personality: An experimental verification of three models of extraversion. *Personality and Individual Differences*, 24(5), 713-729.
60. McCrae, R. R., & John, O. P. (1992). An introduction to the five-factor model and its applications. *Journal of Personality*, 60, 175–215.
61. Cohen, M. X., Young, J., Beck, J. M., Kessler, C., & Ranganath, C., (2005). Individual Differences in extraversion and dopamine genetics predict neural reward responses. *Cognitive Brain Research*, 25, 851-561.
62. Diener, E. Oishi, S. & Lucas, R. E. (2003). Personality, culture, and subjective well-being: emotional and cognitive evaluations of life, *Annu. Rev. Psychol.* 54, 403– 425.
63. Chapman, R.M. & Bragdon, H.R. (1964). Evoked responses to numerical and non-numerical visual stimuli while problem solving. *Nature*, 203, 1155-1157.
64. Sutton, S., Braren, M., Zublin, J., & John, E. (1965). Evoked potential correlates of stimulus uncertainty. *Science*, 150, 1187-1188.
65. Bayliss, J. D., & Inverso, S. A. (2005). Automatic error correction using P3 response verification for a brain-computer interface. *Procedia of 11th International Conference on Human-Computer Interaction*, July 22-27, 2005, Las Vegas, NV. Mahwah: Lawrence Erlbaum Associates.
49. Patzhwahl, D. R., & Treue, S. (2010). Combining spatial and feature-based attention within the receptive field of MT neurons. *Vision Research*, 51, 1188-1193.
50. Alzoubi, K. H., Abdul-Razzak, K. K., Khabour, O. F., Al-Tuweiq, G. M., Alzubi, M. A., & Alkadhi, K. A. (2010). Adverse effect of combination of chronic psychosocial stress and high fat diet on hippocampus-dependent memory in rats. *Behavioural Brain Research*, 206, 117-123.
51. Hsu, H. C., & Jeng, S. F. (2008). Two-month-olds' attention and affective response to maternal still face: A comparison between term and preterm infants in Taiwan. *Infant Behavior & Development*, 31, 194-206.
52. Rothbart, M. K., Ziaie, H. & O'Boyle, C. (1992). Self-regulation and emotion in infancy. *New Directions for Child Development*, 55, 7-23.
53. Lacey, J. I., & Lacey, B. C. (1974). Studies on heart rate and other bodily processes in sensorimotor behavior. In P. A. Obrist, A. H. Black, A. H. Brener, & J. Dicara (Eds.), *Cardiovascular Psychophysiology: Current Issues in Response Mechanisms, Biofeedback and Methodology*. Chicago, Ill, USA: Aldine-Atherton.
53. Vila, J., Guerra, P., Muñoz, M. Á., Vico, C., Viedma-del Jesús, M. I., Delgado, L. C., & et al. (2007). Cardiac defense: From attention to action. *International Journal of Psychophysiology*, 66, 169-182.
55. Kaplow, J. B., Hall, E., Koenen, K. C., Dodge, K. A., & Amaya-Jackson, L. (2008). Dissociation predicts later attention problems in sexually abused children. *Child Abuse & Neglect*, 32, 261-275.
56. De Bellis, M. D. (2001). Developmental traumatology: The psychobiological development of maltreated children and its implications for research, treatment, and policy. *Development and Psychopathology*, 13, 539-564.